

ת"פ 34319/03/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 34319-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)

בפני כבוד השופטת יפעת גפן

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשם פלוני (קטין)

גזר דין (ללא הרשעה)

נוסח מותר בפרסום

רקע כללי

1. הנאשם *** יליד 2004, נמצא אשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר, בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים. בהתאם להודאתו, עובר לחודש מאי 2018, הגיעה הקטינה *, ילידת 2009 המתגוררת בשכנות לנאשם, לבית הנאשם. עת שצפתה * ביחד עם הנאשם בסרט ובזמן שישבה עליו, הכניס הנאשם את ידו מתחת לחולצתה, ליטף את גבה וכן הכניס את ידו מתחת לחצאיתה ונגע בישבנה מעל לתחתוניה. בהמשך, קרא הנאשם ל-* להתלוות אליו לחדרו, ונ' נענתה. הנאשם התיישב על הרצפה לצד *, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה וליטף את ישבנה במשך מספר דקות עד אשר אמרה לו * להפסיק והדפה אותו. הנאשם פתח את רוכסן מכנסיו וחשף בפני * את איבר מינו, וכל זאת לשם גירוי וסיפוק מיני.

תמצית תסקירי שירות מבחן

2. הצעיר בן למשפחה המונה זוג הורים ו*** ילדים, אשר מוכרת לגורמי הרווחה על רקע צרכי ילדי המשפחה וסיוע באיתור מסגרות חינוך מיוחד מתאימות. תסקירי שירות מלמדים כי להורים קשיים קוגניטיביים המפורטים בתסקירים וכי גורמים בקהילה מתווכים בין המשפחה לגורמי הסיוע. בשיחה עמם, התרשם שירות המבחן מהורים אכפתיים אשר מנסים לקחת אחריות ומעורבים בחיי הילדים, בהתאם להבנתם וליכולתם.

3. לאורך השנים, שולב הנער במסגרות לחינוך מיוחד, ומדווח על קשיים לימודיים וחברתיים. החל מכתה ח' החל ללמוד בישיבת *** בתנאי פנימייה, שם שוהה עד היום, כאשר צוות המסגרת מודע לעבירה מושא גזר הדין. מצוות הישיבה נמסר כי הצעיר מגיע באופן סדיר לישיבה ומתנהל בפנימייה ללא אירועים חריגים. כמו כן, הצעיר מצוי בטיפול פרטני עם עו"ס המסגרת, משתף פעולה ומשקיע בטיפול.

כאן המקום לציין כי **באבחון פסיכולוגי מיולי 2019 בשירות המבחן** נקבע כי הנער מתפקד ברמה נמוכה, מתחת לגבולית. בהתאם לעמדת הצדדים במסגרת ההליך הופנה הצעיר לוועדת אבחון לבחינת כשירותו לעמוד לדין ואחריות לבצוע המעשים.

חוות דעת וועדת האבחון מיום 8.1.2020, קבעה כי הנאשם מתפקד ללא מוגבלות שכלית התפתחותית, וכי הוא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו. הוועדה הפנתה לאבחון הפסיכולוגי לעיל, לרקע של עיכוב התפתחותי, הנמכה חלקית בתחום הקוגניטיבי והנמכה חלקית בתחום ההסתגלותי ובתפקוד, אולם הערכת הוועדה היא כי תפקודו האינטלקטואלי של הנאשם הינו בתחום הנורמה.

4. באשר להתפתחותו הפסיכו סקסואלית, נמסר רקע של חשיפה אפשרית להתנהגות מינית לא מותאמת ופוגענית. לעניין זה אפנה לתסקיר מיום 17.1.22, עמ' 3 פסקה רביעית.

5. **הצעיר מוכר לשירות המבחן החל מחודש פברואר 2019**. הצעיר והוריו שיתפו פעולה באופן מלא. עם תחילתו של ההליך הטיפולי הוצבו לצעיר גבולות והמשפחה קיבלה הנחיות באשר לתוכנית המוגנות, איתה שתפו פעולה באופן מלא.

משרות המבחן נמסר כי בקשר עם הצעיר ניכרת שפה מצומצמת, קושי בהתבטאות ולעיתים קושי בהבנה של שאלות. בנסיבות אלה, נבדקה על ידי שירות המבחן אפשרות לשלבו בטפול פרטני בשק"ל אולם הוא לא נמצא מתאים.

הצעיר שולב בקבוצה טיפולית לנערים פוגעים מינית עם קשיים קוגניטיביים החל מיום 13.9.20, בה משתתף עד היום. דווח כי הוא מקפיד להגיע למפגשים בזמן ועל התנהגות נאותה. תחילה התקשה להתבטא אך בהמשך נפתח והעלה נושאים לשיח הקבוצתי ושיתף בפתיחות גם באירועים מעברו (לעניין זה ראה תסקיר מיום 21.12.20 פסקה 5). לצד אלה מסרו מנחי הקבוצה כי לאורך השתתפותו ועד היום בולטים קשייו הקוגניטיביים גם ביחס לאחרים בקבוצה והוא זקוק לתיווך, הכלה והכוונה ולעיתים ישנה תחושה של תקיעות בטיפול בנסיבות אלה.

6. תסקיר לסיום הוגש ביום 17.1.22, ובו נמסר משרות המבחן כי מחד, מדובר בצעיר אשר זקוק לגבול חיצוני נוכח קשייו הקוגניטיביים העלולים להעמידו בסיכון מסוים וכי קצב התקדמותו בטיפול-איטי וזהיר. מאידך התרשמות שירות המבחן היא מנער ללא דפוסי עבריינות, אשר נראה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גבול חיצוני וכי הוא מחויב לטיפול ועורך מאמצים לשיתוף פעולה ולשינוי, הן במסגרת הישיבה והן בקבוצה הטיפולית וניכר כי הוא מצליח בהתאם ליכולותיו להפנים תכני טפול. הנער עצמו מתאר כי רכש כלים במסגרת הטפול והתקדם וניכר כי כיום מודע לאופי הפוגעני שבעבירה, מכיר יותר ברגשותיו וברגשות האחר.

7. **ביחס לעבירה** נמסר כי נערך עמו עבוד עבירה בקבוצה וכי הוא הצליח להבין את הטריגרים להתנהגותו הקשורים במצבו החברתי, דמוי עצמי ותחושת בדידות. כיום מזהה טעויות חשיבה ורגשות שהיו בבסיס המעשה, ומגלה אמפתיה לנזק שגרם לנפגעת העבירה. שירות המבחן התרשם כי ישנו צורך בהמשך עבודה טיפולית שתסייע בחזוק ההבנות ובחינתן במציאות חייו, וציין כי במקביל לטפול הקבוצתי החל גם בטפול פרטני בישיבה.

בנסיבות אלה, בהינתן שהצעיר ממשיך בישיבה ובקשר עם שירות המבחן ומקבל טפול ייעודי, המליץ שירות המבחן בתסקיר מאותו מועד להימנע מהרשעת הנאשם ונקיטה בדרכי טפול בדרך של התחייבות עצמית, ביצוע שעות לתועלת הציבור, פיצוי כספי לנפגעת וצו פיקוח למשך שנה.

הדיון נדחה בהחלטת בית המשפט לצורך המשך טיפול ומעקב אחר התקדמותו. בהסכמת המאשימה, הורה בית המשפט כי הצעיר יתחיל לבצע 50 שעות לתועלת הציבור.

8. בתקופת הדחייה נמסר כי הצעיר המשיך להגיע לטיפול הפרטני בקביעות ומדבר בפתיחות. לעמדת המטפל לצעיר יכולות גבוהות יותר מהמדווח, ונראה כי לאורך השנים לא אתגרו אותו אינטלקטואלית והוא חווה הזנחה סביבתית. עוד עלה מדיווחי המטפל כי ישנו קושי בתוכנית האישית שהצעיר מקיים מחוץ למסגרת הישיבה, כך שהוא מנצל את היציאות להימצאות במקומות בהם אינו מפוקח, וחשוף למצבי סיכון.

ממנחי הקבוצה הטיפולית נמסר, כי בחודשים האחרונים נצפתה התקדמות בשיתוף הפעולה ובהעמקת תכני הטיפול. לצד אלה, נצפה גם עיסוק מוגבר בתכנים מיניים.

בנסיבות אלו, לעמדת שירות המבחן העיסוק בתכנים מיניים והקושי של הצעיר לדחות את דחפיו מעמידה אותו בסיכון ושרות המבחן המליץ על מעקב ובדיקה פסיכיאטרית.

9. **בתסקיר מיום 22.5.22** נמסר כי הצעיר שיתף בעיסוק המוגבר שלו במין בפתיחות והוחלט בהסכמתו לצמצם את שהותו מחוץ למסגרת. עוד נמסר כי בהמלצת שרות המבחן, הצעיר נבדק על ידי פסיכיאטר והחל לקבל טיפול תרופתי (חוות הדעת הפסיכיאטרית הוגשה לבית המשפט מטעם ההגנה). המלצת שרות המבחן לסיום ההליך נותרה בעינה.

טיעוני הצדדים

10. במרכז טיעוניה עמדה המאשימה על הצורך בהרשעה בדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה. לתמיכת טיעוניה לעניין זה הפנתה לע"פ 1233/20 **פלוני נ' מ"י** (12.8.20); רע"פ 5745/19 **פלוני נ' מ"י** (23.10.19); רע"פ 5877/10 **פלוני נ' מ"י** (10.8.10); ת"פ 33201-10-18 (לא פורסם).

נוכח שיתוף הפעולה וההתקדמות בטפול, מאמצת המאשימה את דרכי הטפול המומלצות על ידי שרות המבחן, אולם בהעדר נזק קונקרטי מהרשעה לטעמה ונוכח נסיבות בצוע העבירה, כשהנאשם ביצע מעשים בקטינה כבת 8, שכנתו, שנתנה בו אמון, יש להרשיעו. המאשימה הפנתה לפגיעה בנפגעת העבירה, לנזקים נפשיים שיש לתת להם את הדעת ופגיעתו בתחושת הביטחון וזכותה של הקטינה על גופה.

11. במרכז טיעונו, טען בא כוח הנאשם למקרה מובהק לדבריו המצדיק אי הרשעה ונקיטה בדרכי הטפול המומלצות על ידי שרות המבחן, וזאת לאחר ההליך הטיפולי הממושך, שתוף הפעולה של הנער ומשפחתו ובשים לב להלכה בעניינם של קטינים והמשקל המשמעותי לגילו של הנער, סיכויי השקום והעדר עבר פלילי. בענייננו, מדובר בצעיר בעל הנמכה קוגניטיבית עם רקע משפחתי מורכב, שנטל אחריות באופן מידי ועושה כל שלאל ידו על מנת להשתקם, לרבות טפול פסיכיאטרי, טפול קבוצתי והקפדה על תוכנית מוגנות. בטיעונו הפנה לפסיקה תומכת בה בתי המשפט נמנעו מהרשעה עת עסקין בקטינים אף בעבירות חמורות בהרבה לשון ההגנה, תוך מתן בכורה להליך שיקומי בעניינם של קטינים והפרכתם לאזרחים נורמטיביים בחברה ולעניין זה הפנה לע"פ 8863/15 **פלוני נ' מ"י** (7.6.16).

בשים לב למאפייניו האישיים והמונמכות הקוגניטיבית, שיקולים אלו מקבלים משנה תוקף. עוד הדגיש את חלוף הזמן מביצוע עבירה, מעמד משפטי יחיד ואי פתיחת תיקים נוספים וכן כי עתיד להמשיך להיות מפוקח ומטופל בשרות המבחן במסגרת צו מבחן.

דין והכרעה

12. הצעיר שלפניי כיום כבן 18 וארבעה חודשים, עומד לדין במעמד משפטי ראשון ויחיד.

אין חולק אשר לחומרתן של עבירות מין, החמורות בספר החוקים, בפגיעתן בגופם ובנפשם של נפגעי העבירה ובפרט אלה המבוצעות בקטינים רכים בשנים. מכלל זה, במלאכת האיזונים העדינה, יש ליתן את הדעת גם למידת הפגיעה בנפגעת העבירה. לא הונח לפניי תסקיר נפגעת עבירה או הצהרת נפגע, אולם ברי כי עבירות מין מעצם טבען פוגעות באופן משמעותי בנפגעת העבירה, בגופה ובנפשה.

לצד אלה, ומבלי שיהיה בכך כדי להקל ראש מחומרת העבירה והשלכותיה, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ובחנתי את השקולים השונים והתסקירים, אני מוצאת כי יש לסיים את ההליך המשפטי בעניינו של הצעיר שלפניי, בדרכי טפול ללא הרשעה וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

13. בצדק הפנה בא כוח הנאשם למצוות המחוקק והפסיקה בעניינם של קטינים, השמה דגש מרכזי על שיקומו של קטין שביצע עבירה ושילובו כבוגר נורמטיבי וחיובי בחברה. זהו אינטרס הקטין שהגיע לכותליו של בית המשפט לנוער וזהו האינטרס הצבורי, לצידם של האינטרסים החשובים של גמול והרתעה.

14. אין משמעות הדבר כי קטינות מהווה חסינות מפני הרשעה ומפני ענישה, אולם עקרון זה העומד בבסיס תכליתו של בית משפט לנוער, מתקיים גם למול עבירות חמורות, וזאת נוכח המאפיינים היחודיים של קטינים, מערכת שיקולים שונה וייחודית בהשוואה לבגירים, וחשיבות הליך השיקום, בפרט כשעסקין בעבירות מין.

"עיון בפסיקתו של בית משפט זה לאורך השנים מעלה כי פעמים רבות העניק הוא משקל נכבד לעצם קטינותם של קטינים שהורשעו בעבירות שונות, לרבות עבירות חמורות ביותר ובכלל זה עבירות מין. למעשה, רף הענישה הקיים בעניינם של עבריינים קטינים הושפע בצורה מכרעת מגילם ומסיכויי שיקומם (הנגזרים מגילם) **וזאת גם בעבירות מין ואלימות קשות ביותר**

אין להפחית מן החשיבות הנודעת לשיקומו של קטין שהסתבך בפלילים, בפרט כאשר עסקין בעבירות מין המבוצעות על ידי קטינים. קיים אינטרס ציבורי ראשון במעלה לפעול לשיקומו של הקטין ולהחזרתו למוטב. לכן, יש ליתן משקל רב לסיכויי השיקום המיוחדים לקטין ובפרט כאשר ישנה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן והגורמים הטיפוליים הנוספים

הרציונל הדומיננטי בגזירת עונשם של קטינים, לפיו בראש ובראשונה על בית המשפט ליתן מעמד בכורה לסיכויי השיקום של הקטין - בהתאם לעיקרון המנחה לפיו "אין זדון רשעתו כזדון רשעתו של מי שמלאו לו שמונה עשרה" [ע"פ 15831/09 מדינת ישראל נ' פלוני] חל גם בעניינם של קטינים

שביצעו עבירות מן מהחמורות והבזויות ביותר"

(כב' השופט דנציגר בע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני (16.2.09), פסקאות 10-12 דגש שלי י.ג.).

15. יפים לעניין זה גם דבריה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 10715/05 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.07):

"במדיניות הענישה הנוהגת והראויה ניתן, דרך כלל, משקל רב לעובדת קטינותם של נאשמים, וזאת משני היבטים עיקריים: ראשית, גילו הצעיר של נאשם משליך על דרגת החומרה שבה יש להשקיף על מעשיו. גם בקיומה של אחריות פלילית, גילו הצעיר של נאשם, טרם בגירות, עשוי להצביע על חוסר בשלות אישית טבעית להבין לעומקם של דברים את משמעות המעשה הפלילי ותוצאותיו. לחוסר בשלות זה ניתן משקל מקל בענישתם של קטינים. שנית, מעורבותם של קטינים בעבירות פליליות, ובהן גם חמורות ביותר, מותיר לעולם תחושת מחויבות של החברה למצוא כל דרך לשקם את העבריינים הקטינים ולהעלותם על מסלול חיים תקין וראוי. למחויבות זו תכלית משולבת: לשקם את הפרט ולפתוח בפניו את דרך החיים הנורמטיבית, ולהבטיח לציבור הרחב חיים של ביטחון ושלווה בחברה הפועלת להקטנת ממדיה של הפשיעה. אם עבריינות המבוגר מותירה פתח אפשרי וחשוב לשיקום, הרי עבריינות קטין מטילה על שכמ החברה חובה לעשות כל שניתן, על-מנת למצות את סיכויי השיקום של הצעיר בטרם יהיה מאוחר מדי. חובתה של החברה לעשות לשיקום העברין הצעיר והצורך למצות את דרך השיקום הם שיקולי כבדי משקל בגזרת דינו של קטין, בעבירה קלה כחמורה" (סעיף 12 לפסק הדין).

16. יתר על כן, ובהתייחס לעבירות מין, דבריו של כב' השופט דנציגר שם:

"להבדיל מעברייני מין בגירים סיכויי השקום של קטינים הינם לרוב טובים יותר שכן במהלך גיל ההתבגרות סטייה זו אינה מגובשת עדיין, אינה כרונית ולא נוצר לגביה קבעון. דפוסים סוטים אצל קטינים הינם מושרשים פחות ולכן קל יותר לסלקם.... הרי שהאינטרס הציבורי במניעת הישנותן של עבירות מין מחייב להעניק את הבכורה לאפיק השיקומי טיפולי בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של עברין מין קטין" (ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני (16.2.09), פסקאות 14-15).

כל זאת על אחת כמה וכמה בעניינו של הקטין ובנסיבותיו.

17. מדובר במעמד משפטי יחיד של הצעיר, ללא כל הסתבכות נוספת, בגין העבירה שבוצעה עובר למאי 2018, לפני למעלה מ-4 שנים.

הצעיר ביצע את העבירה כשהוא כבן 14 שנים בלבד (ואולי אף פחות).

לעניין זה, אין דומה עניינו של קטין צעיר כבן 14 במקרה שלפני, לעניינו של קטין שביצע את העבירה בגיל הקרוב לבגירות:

"ככל שהנאשם צעיר יותר, כך תגבר נטייתו של בית המשפט להפעיל בעניינו אמצעים שיקומיים תחת אמצעים עונשיים וזאת מתוך התפיסה כי ככל שגיל העבריין צעיר יותר כך יש ליתן משקל רב יותר לסיכויי השיקום [ע"פ 4524/04 פלוני נ' מדינת ישראל (9.6.2005)]" (שם, פסקה 5).

18. שרות המבחן **לאחר הכרות מעמיקה עם הצעיר, ובמקביל להליך טיפולי ממושך**, המליץ עוד בינואר 22 לסיים את ההליך המשפטי ללא הרשעה ובדרכי טפול, בהן בין היתר צו מבחן במסגרתו ימשיך הצעיר בטפול למשך שנה.

הלכה ידועה היא כי נוכח החשיבות המוגברת להליך שיקום בעניינם של קטינים, יש לתת משנה תוקף להמלצות שירות המבחן ו"אל לו לבית המשפט לסטות מהמלצת שירות המבחן כאשר יש בנמצא אופק שיקומי, אלא מטעמים כבדי משקל" (ע"פ 7113/08 פלוני נ' מדינת ישראל בפסקה 7 (15.12.2008); ע"פ 3068/10 פלוני נ' מדינת ישראל (1.11.10) בפסקה 58; ע"פ 9813/16 פלוני נ' מדינת ישראל (25.5.17)).

יתר על כן, במעמד הטיעונים לעונש ובתום שמיעת טיעוני הצדדים, בקשה קצינת המבחן להוסיף דבריה בעל פה ומסרה כי שרות המבחן עומד על המלצתו לדרכי טפול. בדבריה הפנתה לכך כי הנער נמצא בקשר ממושך עם שרות המבחן ובטפול. לאורך הקשר, שרות המבחן מתרשם כי לא מדובר בנער עם דפוסים עברייניים. התהליך הוא איטי אך מתקדם באופן חיובי. עוד הוסיפה כי ההליך המשפטי היווה עבורו גבול מוחשי, הוא שיתף פעולה לאורך הדרך, ומחויב לטפול ולהמשיך טפול תחת צו המבחן.

19. על כל אלה יש להוסיף מאפייניו האישיים היחודיים של הצעיר וכן הרקע המשפחתי. לצעיר הנמכה קוגניטיבית, הניכרת היטב אצל שרות המבחן וגם במעמד הדיונים בבית המשפט וחרף הקשיים, הצעיר מזה למעלה משנתיים משתף פעולה באופן מלא ומשולב בטפול קבוצתי ואישי.

לא נעלמו מעיני הקשיים המפורטים בתסקירים ובהם התקדמות איטית והדרגתית בטפול, אולם אין חולק כי אופי זה של התהליך הינו תוצאה של מאפייניו האישיים והמונמכות הקוגניטיבית הנלמדת גם מחוות הדעת שהוגשו לפניי. כאמור חרף הקשיים וחרף הצמצום השפתי שניכר גם במעמד בית המשפט, הנער שיתף פעולה באופן מלא, כנה וחושפני עם שרות המבחן ובטפול הפרטי.

20. לא זו אף זו, הצעיר ימשיך להיות בטפול למשך שנה נוספת במסגרת צו המבחן. מובן כי בצו המבחן גם רכיב הרתעתי צופה פני עתיד.

נוכח כל האמור לעיל, והשפעתה של הרשעה בגיל צעיר ובנסיבותיו, יש לאפשר לו להמשיך את חייו ללא כתם הרשעה בעבירות מין, שיהווה מכשול בדרך השיקום בה מתמיד מזה פרק זמן ממושך ובשילובו באופן חיובי ותקין בחברה.

לפיכך, החלטתי שלא להרשיע את הנאשם ולנקוט כלפיו בדרכי טפול, לפי סעיף 26 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 כדלקמן:

1. הנאשם יועמד במבחן, בפיקוח קצין מבחן לנוער, בהסכמתו, למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם כי במהלך תקופת המבחן עליו לשתף פעולה עם התוכנית הטיפולית שתקבע על ידי שרות המבחן ובין היתר המשך עבוד עבירה, מעקב אחר ביצוע שעות לתועלת הציבור, מעקב אחר השתתפותו בקבוצה הטיפולית, תפקודו בישיבה ובטיפול הפרטני בישיבה.

הסברתי לנאשם את סמכותו של בימ"ש זה, לפי סעיף 27(א) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וסעי' 20 לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, להרשיעו ולהטיל עליו עונש במקום צו המבחן, וזאת ככל שלא ימלא אחר הוראה מהוראות צו המבחן או יורשע בביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, ועל פי שיקול דעתו של בית המשפט.

2. על הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור או הזולת במשך 170 שעות לפחות, בקיזוז השעות אותן ביצע עד למועד גזר הדין, ולהמציא אישור על ביצוען עד ליום 1.1.23.

אני מבהירה לנאשם בלשון פשוטה כי צו השירות כמוהו כצו מבחן, ואם לא יבצע את שעות השרות לתועלת הציבור, רשאי בית המשפט להרשיעו, לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית.

3. הנאשם מתחייב כי ישלם סך של 4000 ₪ אם לא יימנע במשך שנה אחת מביצוע כל עבירת מין. הנאשם הצהיר התחייבותו, בפרוטוקול, במעמד דיון זה לאחר שהוזהר והבהרתי לו משמעויות התחייבותו בעל פה באולם בית-המשפט.

4. על הנאשם לשלם פיצוי לנפגעת העבירה בסך של 1000 ₪, ב-10 תשלומים שווים ורציפים החל מיום 1.8.22. ב"כ המאשימה תמסור למזכירות את פרטיה המלאים וכתובתה העדכנית של נפגעת העבירה. באת כוח המאשימה תודיע תוכן החלטתי זו לנפגעת העבירה. בשים לב כי נפגעת העבירה הינה קטינה, יועבר הסכום המלא לקטינה והכל בהתאם לתקנות.

הסברתי לנאשם את סמכותו של בימ"ש זה, לפי סעיף 30 לחוק להחליף את דרך הטיפול כל עודלא בוצע הצו במלואו.

זכות ערעור כחוק.

גזר הדין ניתן והודע ביום י"א תמוז תשפ"ב, 10/07/2022
במעמד הנוכחים. החלטת הפרסום ניתנה היום, י"ז שבט
תשפ"ג, 08 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.